

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

V. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

*Tachylatoria.
Contritto.*

nabat in eius festis; vt quali quali obsequio illi officium exhiberet. In more habuit, vt à Deo peccatorum veniam enixè quotidie centies flagitaret.

P. IOANNES

DE LAS MISSAS.

*Indus Manilanus in Insula Maridduque.
4. Oct. 1625.*

REdux 4. Octobris à peracta apud Patres S. Francisci, de eius laudibus concione, à Mauris, ac aliis barbaris ethnicis odio fidei furentibus, explosi sclopi globo interfectus, & ca-

pire truncatus est. Inde furor versus in templum, imagines, & quicquid instrumenti sacri repertum est. Ex eius cranio propinatum, haustum, & in cadauer barbaris modis sæuitum est. Iam ab ipsis religiosæ vitæ rudimentis habitus est Ioannes pro homine verè puro, ac sancto; habeturque pro explorata re ac certa, quandam Christi Cruci affixi, coram qua supplex attentione magnâ orabat, imaginem, illi aliquando fuisse locutam. Ea hodie quoque habetur in honore, ac reuerentia singulari.

Fidei.

Crucifixum.

V. DIE OCTOBRIS.

P. LVDOVICVS

ALMEIDA.

*5. Octobris Lusitanus in Iaponia Amacusa.
1581. ætat. 59 Soc. 27.
Hist. Soc.
1583. à 1. 24.*

HVnc Societatis Historia nomine antiqui, experientis, & strenui Ecclesiæ Iaponicæ Ministri appellat. Ait familiaria illi fuisse prodigia curationum; cum nullus ferè tam desperatus, tam difficilis ei morbus offerretur, quem ille cælesti potentia non depelleret. Dæmon, quod è corpore puellæ quam annis octodecim infederat, exorcismis Almeida pulsus esset, Cangoximæ quadam nocte in eum insiliens, plagis crudelissimè contusum, in multos dies ægrè trahentem animam reliquit. Hæc omnia Societatis historia. Cæterum Ludovicus cum nauis Odoardi Gamæ chirurgus esset, Bungum ad aliquos è Societate Firandum accersendos missus, & ibi spiritualibus S. P. Ignatij exercitijs eruditus ac inflammatus, quinque millia aureorum obtulit pro ephelio educandorū puerorum quos parentes desertos exponebant; & pro Nosocomio leproforum. cumque li-

Dæmon.

*Exercitia.
Charitas.
Vocatio.*

teras quoque calleret, se Societati ad-dixit, Iaponice linguæ, ac omnis moris callentissimus; laborum verò ac dolorum fame sanctâ semper auidus, arque insatiabilis. In disputando autem, ingenio scientiæque mirabili cæleste quidpiam præseferbat, ore diserto atque ad persuadendum fortissimo. Vnde plures Ecclesias ipse fundavit Euangelio per ipsos 27. annos isthic longè ac latè propagato, pro quo in lucris æternis posuit quod ad necem à Bonzijs quæreretur, quod plagis etiam acciperetur ab Idololatris, à piratis, domi, forisque. Gloriosum exilium, Cangoximâ eiectionis, per annum sustinuit in tugurio deserti litoris delitescens, in quo non nisi herbis agrestibus vescabatur. Aliàs quoque in vasta deserti spelunca per diu habitauit. Aliquando comprehensus, spoliatus, malè mulctatus, hianti cymbulæ impositus, & mari alto commissus, æger, cum plagis quibus opertus erat; cum extrema rerum necessariarum penuria, & cum sæuâ maris tempestate ita luctatus est, vt diuinâ ope terram tamen viuus tenuerit. Mortem tandem

Zelus.

Patientia.

randem obiit perceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis, inter diuinas laudes, & Christianorum preces ac lachrymas, qui heroem illum inuictò ad omnia dura ingenio, & admirabili erga omnes charitate amabilem, primùm in Regno Gotto Euangelij seminatorem, Bonziorum plurium in diuinis magistrum, Christianorum longè plurimorum in Christo Patrem, demonumque terrorem deplorabant.

**P. MICHAEL
LÆTAVALLIUS.**

Italus Syracusis. 5. Oct. 1590. ætat. 67. Soc. 40.

Mortific.

Mors.

Charitas.

anno 1590. n. 75.

Oratio.

FVit è primis à S. P. Ignatio in Siciliam destinatis: vbi Syracusis per 36. annos vixit, oratione, assiduoque pro animabus labore, admirabilis, moriturus non priùs voluit cælesti viatico instrui quàm se flagris, de more, viribus quibus adhuc poterat cecidisset. Anno 1576. Syracusis peste afflictis omni curâ seruiuit. Etiam septuagenario ætate iam vicinus à P. Generali petiuit in Sinas mitti. Societatis historia ait; anno 1606. iussisse Iosephum Saladinum Antistitem ritè cognosci de miraculis, & virtutibus P. Michaëlis, adhibita fide testium juratorum; & omnia Romam misisse, additis suis & Urbis literis, quibus à Paulo V. Pontifice postulabant, vt eum in Beatorum numerum cooptraret. Hæc & his plura de illo Societatis historia.

Cæterum Michaël orandi studio apprimè condiebat seueram illam quâ se excruciatum ibat quotidie corporis afflictationem; adeoque noctes integras peruigil quandoque ducebat orando. Vilis est inter orandum eleuatus à terra sublimior ad tres palmos. Quicquid infimorum domi officiorum est, obibat cum alijs præfesset. Per totos 40. quibus in Societate vixit

annos aiunt nunquam turpem aliquam cogitationem suæ menti oblatam sensisse. Morientem S. Michael cum Angelis inuisit, & Beatissima V. Mater aiunt, eius tumbam aureo Panno rectam, reliqua in eius vita.

Castitas.

Mors. B.V.

**P. BONAVENTVRA
PARADINAS.**

NVnquam per omnem vitam quicquam etiam è quotidianis rebus à superioribus petijt, quod ad commodum ipsius spectare videretur sui planè incurius, & hanc suam velut virginitatem vocans. Nouitijs diu & magnâ exempli, œconomix, prudentiæ, ac perpetuæ charitatis laude præfuit. A suis abiturus æger iam vltimum, Nouitijs quinque capita commendauit impensius; 1. Purissimam in singulis intentionem, 2. orationem, & affectionum mortificationem 3. promptum animum ad voluntatem Dei: 4. mutuam charitatem: 5. Præcipuum B. Matris cultum.

Hispanus Monarchiæ 5. Octobris 1595. ætat. 62. Soc. 26.

Mortific.

Mors.

B.V.

**P. NICOLAUS
CONDE.**

DE hoc in annis Campaniæ anno 1654. num. 10. ita scripsi. P. Nicolaus de Conde 4. vota professus, genere nobilis è Lotharingia. Societatem anno 1622. amplexus, in ea, humaniora, philosophiamque perdocuit; & ad populum sacer orator dixit ardentem, per quadragesimam potissimum, & per octo dies à die Deiparæ Matris assumptæ. Aiunt literæ, illum prodigium factum esse multis, ingenij & facultatis imaginariis vim in eo admirantibus. librum nullum in eius cubiculo visum, præter Biblia, quæ flexis genibus legebat quotidie. fuisse

Gallus Diuionæ. 9. Octob. 1654. ætat. 54.

Lection.

Memoria. fuisse illi pro Bibliotheca portatili, culti pectoris sapientiam, plenamque memorię locupletissimę copiam; quã supellectile instructus, Galliam ferè totam concionibus peragravit, magnam eximia, ac propè plus quàm humanę indolis exemplar circumferens. Cùm esset (inquit de illo prudens quidam, & cui ille benè erat perspectus) ignei temperamenti, quod eius rapida ac torrens eloquentia prodebat, exquisitę insuper eruditionis, memorię quoque supra humanam promodum, vt qui sinè scripto vllò multorum annorum conciones à se habitas retineret, atque inter summos Societatis concionatores meritò censeretur; vir tamen omnium virtutum fuit. Arctissimam cum Deo coniunctionem testabatur entheum eius pectus, quoties de rebus diuinis verba faceret. Sic ille. Religiose paupertatis fuit maximè studiosus. Fœminam impudentem, à qua confessionis obten-

tu ad flagitium inuitabatur, seuerè corripuit; & suę salutis vehementer admonitam, sed insanabilem, facescere, nec vnquam ad se redire iussit. Mira illi manè in surgendo ad signum commune constantia, quicquid precessisset itinerum aut laborum: mira inter extrarios ad mensam, & vbique abstinentia atque modestia. Vnius tantum pulmenti genus singulis refectionibus degustabat. Ad anagnostę officium super mensam, ad infima quęque culinę officia se superiori frequenter offerebat; vt quia legum nostrarum erat ad omnem apicem retinentissimus, illam quoque seruaret, quę iubet ea libentius à nobis occupari in quibus exercetur humilitas, & charitas. Iam, ne se his efferret, molestis conscientię aculeis agitatus, & malè de se vbique suspectans, quicquid ageret, peccati vmbra subesse verebatur; morem tamen Confessario semper gerens.

*Cassitas.**Mant.**Temperant.**Humilit.*

VI. DIE OCTOBRIS.

P. MELCHIOR
CONSALVIUS.

6. Octob.
Lufitanus
Bazaini.
1551. Soc. f.

*B.V.**Vesper.**Virg.*

HVnc S. Franciscus Xauerius Bazaini Collegio præesse iussit. Multos ibi, & circum, ad Christi fidem adduxit; nec pauca idola subuertit; erecto diuinę Matri templo, & ephebio puerorum; ad paruulos fidei Orthodoxę dogmatibus imbuendos. Xaueriano more, primis tenebris urbem illam concursans, pulsato ære campano populum admonebat, vt preces funderet pro ijs qui lethalis peccati conscientia tenentur æternis inferni pœnis obnoxij, nisi resipiscant; & pro illis animabus quas ex-

piatorius ignis in purgatorio excruciat. Apostolicorum virorum elogio tam bonus eius vineę operarius fuit, vt verbis id consequi perdifficile sit. Odere in illo tantum fidei, ac animarum studium timidi iuxta & rabidi idolorum cultores; quare ne porrò Christianę religionis fines latius, vt continuatis laboribus faciebat, extenderet, veneno propinato mortem illi accelerauere. P. Gaspar Barzæus illac iter tunc habens adfuit morienti.

Fidel.

P. LV-